

“अतिदूरात् साभीप्रादिन्द्रियघातानुभवनोऽनवस्था-
नात् । सौख्यप्राद्वयधानादभिभवात् समानाभिहा-
राच्च” सां०का० “अनुपलब्धिरिति वक्ष्यमाणं सिंहावलो-
कितन्यायेनासुपञ्जनीयम् यथा उत्पतन् विद्यति पतन्ती
अतिदूरतया सन्नपि प्रत्यक्षेण नोपलभ्यते” तं०कौ०। “त्वं
दूरमपि गच्छन्ती हृदयं न जहासि मे” शकु० “न खलु
दूरगतोऽप्यतिवर्तते महससाविति बन्धुजनोदितैः” भाषः ।
भावप्राधान्यात् २दूरत्वे च “दूरान्तिकार्थेभ्यो द्वितीया
च” या० अथत्त्ववचने प्रातिपदिकार्थे एभ्योद्वितीया चात्
पञ्चमीहतीये स्तः” सिं०कौ० “ग्रामस्य दूरं दूरात्
दूरेण वा । असत्त्ववचने इत्यनुवृत्तेर्नेह दूरः पन्थाः”
सिं०कौ० “रामाद्दृष्टस्य यो दूरम्” सुग्धो० “नेत्रे दूर-
मनञ्जने पुलकिता तन्वी तवेयं तनुः” सा०द० “मा तस्य
कर्मनिर्दत्तैः दूरं पश्चात् कृता क्रमैः” रघुः “दूरादपि
क्रतुषु यज्वभिरिज्यते यः” भाषः “दूरेण ह्यवरं कर्म
बुद्धियोगात् धनञ्जय !” गीता “स्तुतिभ्योऽच्युत ! रिच्यन्ते
दूरेण चरितानि ते” रघुः एतच्छब्दयोगे पञ्चमी षष्ठी च ।
“दूरं ग्रामस्य ग्रामाद्वा” सिं०कौ० अतिशयने इष्टन्
द्वादेशे द्विषु ईयन्तुन् दधीवस् अतिशयेन दूरस्थिते त्रि०
ईयन्तुनि स्त्रियां ङीप् । “तेजसिमध्ये तेजस्वी दधीवानपि
गच्छते” भाषः । दूरं करोति दूर+णिच् वादेशः दव-
यति । “दवयदतिरयेण प्राप्सुर्वीविभागम्” भट्टिः ।

दूरङ्गम त्रि० दूरं गच्छति गम-वा० वेदे ख ह्रस्व च । दूरगा-
मिनि “दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरूकम्” यजु० ३११।
लोके तु ङ दूरग इत्येव

दूरत्व न० दूरस्य भावः त्व । दैमिके परत्वे तच्च अमविशेषे
कारणम् यथोक्तं “दोषोऽप्रमायाजनकं प्रमायास्तु
गुणो भवेत् । पितृदूरत्वाद्दूरो दोषो नानाविधः
सूतः” भाषा० “क्वचिच्चन्द्रादेः स्वल्पपरिभाष्यभ्रमे दूरत्व
दोषः” सिं०सुक्ता० ।

दूरदृग्मन् पुंस्त्री०दूरात् पश्यति दृश-ल्यु । १ग्टध्रे राजनि०
जातित्वात् स्त्रियां ङीप् । २पण्डिते पु० दृश-भावे
ल्युट् । ३दूरतोवीक्षणं न० । दूरतो दृश्यतेऽनेन दृश-
कारणे ल्युट् । ४दूरवीक्षणं यन्त्रभेदे (दूरवीन)

दूरदर्शिन् त्रि० दूरात् पश्यति कार्योत्पत्तेः प्राक् पश्यति
जानाति वा दृश-णिनि । १दूरदर्शिके २पण्डिते पु०
अपरः २ग्टध्रे पुंस्त्री० त्रिका० स्त्रियां ङीप् ।

दूरदृग्मन् त्रि०दूरात् पश्यति दृश-क्लिन् । १दूरदर्शिनि २पण्डिते

शब्द० २ग्टध्रे हेमच० किञ्चनत्वात् भक्ति पदान्ते च कुः ।
दूरमूल पु०दूरपर्यन्तं मूलमस्य । सञ्जटणे (संज) । राजनि०
दूरवेधिन् पु० दूरात् वेधोऽस्यस्य साध्यतया इनि ।

दूरात् लक्ष्यभेदके

दूरापात त्रि० दूरमापतति आ+पत-कर्त्तरि ज्व्वा० ण ।
दूरपातिनि अस्त्रे णिनि दूरापातिन् तत्कार्ये हेमच० ।

दूरूढा स्त्री इर्+रूढ-क्त रेफे परे पूर्वाणो दीर्घः । दुस्यतया
रूढे जाते क्षुद्रोगशब्दे ३३८ पु०दृश्यम् ।

दूरेअमित् त्रि० दूरेअमितः शत्रुर्यस्य वेदे सप्तम्याः अलुक्
प्रकृतिभावः । एकोनपञ्चाशन्मन्मध्ये मरुङ्गदे । ते च
यजु० १७अ०।१ मन्त्रादौ ऽ० मन्त्रान्ते मुक्कज्योतिश्चेत्या-
दयोदर्शिताः । “अग्निमित्तश्च दूरेअमितश्च गणः” ऽम०

दूरेत्य त्रि० दूरे भवः एत्य । दूरभवे

दूरेपाक् त्रि० दूरे पचति पच-ण्य न्यङ्गा० कृत्वम् स-
प्तम्या अलुक् स० । दूरे पाचके स्त्रियां टाप् । तत्रैव गण्ये
स्त्रीत्वेनापि निर्देशात् लिङ्गविशिष्टपरिभाषाया अग्नि
त्यत्वं ज्ञापितम् । [पाचके ।

दूरेपाक् त्रि० पच-उण् न्यङ्गा० कृत्वम् अलुक् स० । दूरे-
दूरेरितिज्ञण त्रि० दूरे ईरितमीक्षणं येन । दूरपर्यन्तपरित
दर्शने कैकरे (टिरा) शब्दमाला ।

दूरोह पु० दुःखेन रूढतेऽसौ दुर्+रूह-कर्मणि खल्
रेफे परे पूर्वाणो दीर्घः । दुःखेन रोहणीये रोदुमशक्ये
आदित्ये लोके तस्य निष्कामज्योतिष्टोसादियज्ञप्रयास-
जातज्ञानेन साध्यरोहणत्वात् दूरोहत्वम् । “असौ वे
दूरोहो योऽसौ तपतीति” ऐत० ४।१० अतेस्तस्य तथा-
त्वम् । २दूरारोहमात्वे त्रि० ।

दूरोहण त्रि० दुःस्करमारोहणमस्य प्रा०ब० आदित्ये दूरोह
शब्दे तस्य तथात्वं दृश्यम् २कृन्दोभेदे न० । असौ वा
आदित्यो दूरोहणं कृन्दः” इति श्रुतिः । “दूरोहणं
कृन्दः” यजु० १०।५ कृन्दसं स्त्रीत्वम् । ३दूरारोहणीये
त्रि० दुःखेन रोहणं वा । ४दुःसाध्ये रोहण्ये पूतच्छन्दस्क
मन्त्रस्थाभ्यासभेदे च यथोक्तं आश्व०श्रौतसूत्रे

“हंसः शुचिपदिति पच्छोऽर्धर्चशस्त्रिपद्या चतुर्थ
मनवानसङ्गा प्रणुत्वावस्थेत् । पुनस्त्रिपद्याऽर्धर्चशः पच्छ
एव सप्तमम्” ऽ।२।१४ “एताश्चमित्यं शंसेत् । प्रथमं
पच्छः द्वितीयमर्धर्चशः । तृतीयं त्रिभिः पादैरवसाय
उत्तमेन पादेन प्रणुत्य चतुर्थमनवानसङ्गा प्रणवेनाव
स्थेत् । एतदारोहणम् । अथावहोरणम् । पुनस्त्रि-